

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Római sírokra bukkantak a Ráth György uccában*

Forrás:

ArEst

Bp

(Hely)

1923. 5. 25.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (O)

Osztályozás

Tárgy

902.6

Hely

Ráth György u.

Idő

"1923"

Személy

Római sírokra bukkantak a Ráth György uccában

Tovább folytatják az ásásokat

— *Az Est* tudósítójától —

A Ráth György ucca 22. szám alatt ma még üres telek van, a palánk mögül mégis állandóan a kíváncsiak kis csoportja kandikál befelé. A telken néhány munkás dolgozik, a sarokban ki van ásva már a meszes gödör, a másik oldalon hatalmas épülettök tornyosulnak, az ember azt hinné, hogy a kíváncsiságot az építkezés ébresztette föl. Bármily ritkaságszámba megy az, hogy építenek valahol, az érdeklődést mégsem az erős, nagy munkások kötik le, hanem a telek lábujában dolgozó néhány fiatal gyerek. Ásóval, kapával túrják a földet, a fejükön pedig eserkészkalap van. A munkájukat nagy figyelemmel nézi egy fiatal, komoly ember, dr. Oroszlán Zoltán nemzeti múzeumi őr.

A telken Pogány, Martinek és Hoffmann építésszek építenek egy villát s e hónap 18-án, amikor a meszesgödört ásták, a munkások ásója beleakadt egy hatalmas kődarabba, amit kiestek s mögötte egy fiatal leány csontvázat találtak. Azonnal felhívták rá az építész figyelmét, aki most már nagyobb gonddal ásatott s csakhamar rá is bukkantak egy hatalmas kőkockákkal elkerített, azonnal felismerhetően római sírra. Nyomban értesítették a Nemzeti Múzeumot, amely a kiváló, fiatal római régészt, dr. Oroszlánt küldte ki.

Dr. Oroszlán Zoltán a leletről a következőket mondotta munkatársunknak:

— A sírt Krisztus után a IV. század elején építették. Belül téglalapokkal volt kirakva, oldalt pedig kidolgozott kőlapok fedték be. A koporsóban férfi-csontváz feküdt, mellette egy eltorított edény, ezenkívül *egy ép pohár és egy ép korsó*. A lelet azt mutatja, hogy Budapestnek ezen a táján is lehetett kisebb római telep, talán csak egy kis major. Eddig azt hittük, hogy csak Óbudán és a Gellérthegy budafoki lejtőjén volt római település. A rómaiak rendszerint az út mentén temetkeztek, így biztosra lehet venni, hogy az eddig megtalált két sír között római út vezetett.

— Abban az időben, amikor a sír készült, már nagyon szegények voltak a római provinciák, ennek tulajdonítható az, hogy faragott kőlapokkal fedték a sírt. A faragott kőlapokat valamely kész épületből vették ki, vagy lopták el. A konstantinápolyi ottomán múzeumban láttam Tabnit szarkofágját, a Krisztus előtti VII. századból. Tabnit szidoni fejedelem volt, aki kalandozásai közben elloptott egy Krisztus előtti II. évezredből származó fáraósírt. A múmiát egyszerűen kidobta beőle s a sírba maga temetkezett. Azonban nehogy vele is az történjék, amit ő követett el, a sírt fedő kőlapra ékes türsi nyelven azt vésette rá, hogy: *»Ebben a sírban nincs sem*

arany, sem kincs, ne háborgasd meg ezt a nyugvóhelyet. Ha pedig valaki mégis megnézné, akkor átkozzák el az összes istenek, sem ő, sem pedig semmi maradéka ne legyen boldog e földön.»

Amíg beszélgettünk, munkások jelentik, hogy további ásás közben egy kőütra akadtak. Az egész társaság lelkesedve siet az új római lelet felé, azonban dr. Oroszlán csakhamar megállapítja, hogy biz ez az út nem a római időkből származik.

Holnap fokozottabb erővel indul meg a eserkészfük ásása, mivel az építkezési vállalkozó az összes szükséges szerzőségeket rendelkezésükre bocsátja. Dr. Oroszlán azonban figyelmeztet, hogy az ásások eredménye iránt nem szabad túlságosan optimistának lenni, mivel valószínűen egészen kis telepről van csak szó, nagyon valószínű, hogy többet már találni sem fognak.

SZEKESTOVARI SI NAZINOMDA 19'2